"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ନିଜର ରାଜକୀୟ ଅର୍ଥାତ୍ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ପନ୍ନ ଚାଲି ଚଳଣି ଦ୍ୱାରା ସେବା କରିବାକୁ ହେବ, ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ବୁଦ୍ଧିକୁ ସ୍ୱଚ୍ଛ କରିବାକୁ ହେବ, ମାତାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାକୁ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ଗୋଟିଏ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ନୁହେଁ ?

ଉତ୍ତର:- ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବା, ଏହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯେତେ ବି ସମ୍ମିଳନୀ ଆଦି କରନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଶାନ୍ତି ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଶାନ୍ତିର ସାଗର ବାବା ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ରତାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଉଛନ୍ତି ତେବେ ଯାଇ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ପବିତ୍ର ଦୁନିଆରେ ହିଁ ଶାନ୍ତି ରହିଛି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଏହି କଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବହୁତ ଚତୁରତା ପୂର୍ବକ ଏବଂ ନିର୍ଭିକ ଭାବରେ ବୁଝାଅ ତେବେ ବାବାଙ୍କର ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ହେବ ।

ଗୀତ:- ମେଁ ଏକ ନହ୍ନା ସା ବଚ୍ଚା ହୁଁ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହି ଗୀତ ତ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଗାୟନ କରାଯାଇଛି କାହିଁକି ନା ଗୋଟିଏ ପଟେ ଭକ୍ତିର ପ୍ରଭାବ ରହିଛି ଅନ୍ୟପଟେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରଭାବ ଅଛି । ତେବେ ଭକ୍ତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ ରାତି ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । କେଉଁ ଫରକ ରହିଛି ? ଏହା ତ' ବହୁତ ସହଜ କଥା । ଭକ୍ତି ହେଲା ରାତ୍ରି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ଦିନ । ଭକ୍ତିରେ ତ ଦୁଃଖ ରହିଛି ଯେତେବେଳେ ଭକ୍ତମାନେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି ତେବେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଡାକିଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ଭଗବାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖୀମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଆସିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ତେବେ ପିଲାମାନେ ପୁଣି ବାବାଙ୍କୁ ପଚାରିଥା'ନ୍ତି ଡ୍ରାମାରେ କ'ଣ କିଛି ଭୁଲ୍ ଅଛି କି ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ହଁ, ବହୁତ ବଡ ଭୁଲ୍ ଅଛି, ଯାହାକି ତୁମେ ମୋତେ ଭୁଲିଯାଉଛ । ତୁମକୁ କିଏ ଭୁଲାଉଛି ? ମାୟା ରାବଣ । ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ, ଏହିଭଳି ସୃଷ୍ଟି ରୂପୀ ଖେଳ ତିଆରି ହୋଇଛି । ସ୍ୱର୍ଗ ଏବଂ ନର୍କ ତ ଭାରତରେ ହିଁ ହେଉଛି । ଭାରତରେ ହିଁ କେହି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ କହିଥାନ୍ତି ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ହେଲା । ଏକଥା ତ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଯେ ସ୍ୱର୍ଗ ଅଥବା ବୈକୁଣ୍ଠ କେବେ ଥାଏ ? ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁନିଆ ଥାଏ ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ହିଁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ଏହା ହେଉଛି ନର୍କ ଦୁନିଆ ତେଣୁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନର୍କରେ ହିଁ ନେବେ, ଯେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ନହୋଇଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏହିସବୁ କଥାକୁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ହେଲା ଈଶ୍ୱରୀୟ ଅଥବା ରାମଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ରାବଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ସତ୍ୟ-ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ରାମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ରହିବେ, ଏମାନେ କୌଣସି ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ଏମାନେ ଅଶୋକ ବାଟିକାରେ ଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ପରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ପୁନର୍ବାର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ସର୍ବୋତ୍ତମ ଧର୍ମ । ଧର୍ମ ତ ସବୁ ନା । ତେବେ ଧର୍ମ ସମ୍ମିଳନୀ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ଭାରତକୁ ଅନେକ ଧର୍ମବାଲା ଆସି ସମ୍ମିଳନୀ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଯେଉଁ ଭାରତବାସୀ ଧର୍ମକୁ ମାନୁ ନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନେ ସମ୍ମିଳନୀ କ'ଣ କରିବେ ? ବାସ୍ତବରେ ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ଧର୍ମ ହେଉଛି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ । ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ତ' କିଛି ନାହିଁ । ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ହେଲା ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ । ତେବେ ନିୟମ କହୁଛି ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଧର୍ମବାଲା ମୁଖ୍ୟ ଆସନରେ ବସିବା ଦରକାର । ତେବେ ସବୁଠାରୁ ଆଗରେ କାହାକୁ ବସାଯିବ ? ଏହା ଉପରେ ମଧ୍ୟ କେବେ କେବେ ସେମାନଙ୍କର ଝଗଡା ହୋଇଯାଏ । ଯେପରି ଥରେ କୁମ୍ଭ ମେଳାରେ ମଧ୍ୟ ଝଗଡା ହୋଇଯାଇଥିଲା । କେତେକ କହିଲେ ପ୍ରଥମେ ଆମ ଲୋକମାନେ ଯିବେ, ଆଉ କେତେକ କହିଲେ ପ୍ରଥମେ ଆମର ଯିବେ । ତେଣୁ ଝଗଡା ଲାଗିଗଲା । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ସମ୍ମିଳନୀରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହିକଥା ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ କେଉଁ ଧର୍ମଟି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ? ସେମାନେ ତ' ଏକଥା ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଆଦି ସନାତନ ଧର୍ମ ହେଉଛି ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ । ଯାହା ଏବେ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁ କହି ଚାଲିଛନ୍ତି । ତେବେ ଚୀନରେ ରହିଲାବାଲା ନିଜର ଧର୍ମ ଚୀନ ବୋଲି ତ' କହିବେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ତ' ଯାହାକୁ ନାମୀଗ୍ରାମୀ ଦେଖୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ କରି ବସାଇଦେଉଛନ୍ତି । ନିୟମ ଅନୁସାରେ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ତ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ, କେବଳ ଧର୍ମର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହିଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦିଆଯାଉଛି । ଅନେକଙ୍କର ତ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ରାୟ ଦେଲାବାଲା ତ' କେହି ନାହାନ୍ତି । ତୁମେ ହେଉଛ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର । ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛ । ତୁମେ ହିଁ କେବଳ କହିପାରିବ ଯେ ଭାରତର ଯେଉଁ ମୁଖ୍ୟ ଧର୍ମ ରହିଛି, ଯାହାକି ସବୁ ଧର୍ମର ମାତା-ପିତା ଅଟେ, ତାହାର ମୁଖ୍ୟଙ୍କୁ ହିଁ ଏହି ସମ୍ମିଳନୀରେ ମୁଖ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ମୁଖ୍ୟ ଆସନରେ ବସାଇବା ଉଚିତ୍ । ବାକି ସମସ୍ତେ ତ' ହେଲେ ତାଙ୍କ ତଳେ । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ଏହା ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର ଚାଲିବା ଦରକାର ।

ତେବେ ଭଗବାନ ବସି ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଇଏ ହିଁ ସଞ୍ଜୟ ଅଟନ୍ତି । ଅର୍ଜୁନ ତ' ହେଉଛନ୍ତି ରଥୀ କିନ୍ତୁ ଏହାର ସାରଥୀ

ହେଉଛନ୍ତି ବାବା, ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ରୂପ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଶରୀରରେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ତ ହେଉନାହିଁ । ତେବେ ପ୍ରଜାପିତା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଚିତ୍ର ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଯାଇପାରିବ । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଶିବବାବାଙ୍କର ଚିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ରହିବା ଦରକାର । ତାହା ହେଉଛି ସୂକ୍ଷ୍ମବତନର ରଚନା । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ବିଷ୍ଣୁ ହେଲେ ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ସ୍ଥାପନକର୍ତ୍ତା । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର । ଏହା ବହୁତ ବୁଝିବାର କଥା । ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି ଯେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ତ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ବିଷ୍ଣୁ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର । ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନା କରାଇବେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଳନା ମଧ୍ୟ କରାଇବେ । ତେବେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସ୍ଥାପନା କରାଉଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସାଥିରେ ସରସ୍ୱତୀ ପ୍ରଭୃତି ବହୁତ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ପତିତରୁ ପାବନ ହେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ମୁଖ୍ୟ ଜଗଦମ୍ବା ହେବା ଉଚିତ୍ କାହିଁକିନା ମାତାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ସମ୍ମାନ ଦିଆଯାଉଛି । ଜଗଦମ୍ବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବଡ ମେଳା ଲାଗୁଛି । ଇଏ ହେଲେ ଜଗତପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର କନ୍ୟା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୀତାର ଅଧ୍ୟାୟ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି କଳ୍ପପୂର୍ବର ମହାଭାରତ ଲଢ଼େଇ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ପ୍ରତି କଳ୍ପରେ, କଳ୍ପର ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ଦୁନିଆକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ କରିବାପାଇଁ ଆସୁଛି । ଜଗଦମ୍ବା ଜ୍ଞାନର ଦେବୀ ବୋଲି ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତାଙ୍କ ସହିତ ଜ୍ଞାନଗଙ୍ଗାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିପାରିବ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ କେଉଁଠାରୁ ମିଳିଥିଲା । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଈଶ୍ୱର ପିତା ତ' ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ପୁଣି ଜ୍ଞାନ କିପରି ଦେବେ ? ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ଶରୀର ନେବାକୁ ପଡିବ । ତେଣୁ ସେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମୁଖ କମଳ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହିକଥା ମାତାମାନେ ଯାଇ ବୁଝାଇବେ । ସମ୍ମିଳନୀରେ ସେମାନେ ଜାଣିବା ଦରକାର ଯେ ସବୁଠାରୁ ବଡ ଧର୍ମ କିଏ ? ଏକଥା ତ' କେହି ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ଅଟୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଧର୍ମ ପ୍ରାୟଲୋପ ହୋଇଗଲେ ମୁଁ ଆସି ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନ କରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଦେବତା ଧର୍ମ ନାହିଁ । ବାକି ତିନୋଟି ଧର୍ମର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିଛି । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମକୁ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ପଡିବ । ପୁଣି ଏତେ ସବୁ ଧର୍ମ ତ ରହିବେ ନାହିଁ । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି କେବଳ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ । ତୁମେ କନ୍ୟାମାନେ ହିଁ କହିପାରିବ ଯେ ଶାନ୍ତି କିପରି ସ୍ଥାପନ ହୋଇପାରିବ ? ଶାନ୍ତିର ସାଗର ତ ଏକମାତ୍ର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଶାନ୍ତିର ସ୍ଥାପନା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସିଏ ହିଁ କରିବେ । ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ସୁଖର ସାଗର ତ ସିଏ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ ପାବନ ଆସ, ଏଠାକୁ ଆସି ଭାରତକୁ ପବିତ୍ର ରାମରାଜ୍ୟ କର । ତେବେ ସିଏ ହିଁ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବେ ନା । ଏହା ତ ବାବାଙ୍କର ହିଁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ମତରେ ଚାଲିବା ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦ ପାଉଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ମୋର ହେବେ, ରାଜଯୋଗ ଶିଖିବେ ଏବଂ ପବିତ୍ରତାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବେ ଯେ ବାବା ଆମେ ପବିତ୍ର ରହି ୨୧ ଜନ୍ମର ସମ୍ପତ୍ତି ନେବୁ ସେହିମାନେ ହିଁ ମାଲିକ ହେବେ, ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହେବେ । ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁନର୍ବାର ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତିପାଇଁ ସମ୍ମିଳନୀ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ କ'ଣ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ! ଏହା ତ' ଶାନ୍ତିର ସାଗର ବାବାଙ୍କର ହିଁ କାମ । ସମ୍ମିଳନୀକୁ ବହୁତ ବଡ ବଡ ଲୋକ ଆସିଥା'ନ୍ତି, ବହୁତ ସଦସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମତ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ପିତା ହିଁ ନିଜ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା କରିଥା'ନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କର ନାତୁଣୀ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର କନ୍ୟା ସରସ୍ୱତୀ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ଦେବୀ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଭଗବାନ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ' ଶାସ୍ତ୍ରର ଜ୍ଞାନକୁ ପଢୁଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ନିର୍ଭିକ ଭାବରେ ବୁଝାଇଲେ ବହୁତ ମଜା ଲାଗିବ । ଏଥିପାଇଁ ଉପାୟ ରଚନା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଗୋଟିଏ ପଟେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ମିଳନୀ ଚାଲିଥାଉ ଏବଂ ଅନ୍ୟପଟେ ତୁମର ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳନୀ ହେଉ । ତୁମ ନିକଟରେ ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଚିତ୍ର ସବୁ ଅଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁରନ୍ତ ବୁଝିଯିବେ । ଦେହଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଲଗା ଅଲଗା । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ସମସ୍ତେ ଏକା, ନା । ସବୁ ଧର୍ମର ଅଭିନୟ ଅଲଗା-ଅଲଗା । ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ ମିଳିମିଶି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ଧର୍ମ ହିଁ ଶକ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କିଏ ? ସିଏ ହିଁ ଆସି ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଏକଥା କେବଳ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ଦିନକୁ ଦିନ ତୁମକୁ ନୂଆ ନୂଆ ପଏଣ୍ଟସ ମିଳିଚାଲିଛି, ବୁଝାଇବାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଖରେ ଅଛି । ଯୋଗୀ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଭିତରେ ନିଶ୍ଚିତ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ଥିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ମୋର ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଯୋଗୀମାନେ ପ୍ରିୟ ନୁହଁନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ଯୋଗୀ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିବେ । ତେବେ ଯୋଗ ମଧ୍ୟ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ରଖିଥା'ନ୍ତି । କାରଣ ଯୋଗ ବିନା ଧାରଣା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଯୋଗ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ କାହିଁକିନା ଦେହ-ଅଭିମାନ ବହୁତ ରହିଥାଏ । ବାବା ତ' ବୁଝାଉଛନ୍ତି- ଆସୁରୀ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଦୈବୀ ବୁଦ୍ଧି କରିବାକୁ ହେବ । ପଥରବୁଦ୍ଧିକୁ ପାରସବୁଦ୍ଧି କରିଲାବାଲା ଈଶ୍ୱର ପିତା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ରାବଣ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଥରବୁଦ୍ଧି କରିଦେଉଛି । ସେମାନଙ୍କର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କହୁଛନ୍ତି ମୋ ପାଖରେ କୌଣସି ଗୁଣ ନାହିଁ, ମୁଁ କାମୀ କପଟୀ ଅଟେ । ତୁମେ ମାତାମାନେ ଏକଥା ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇପାରିବ । ମୂରଲୀ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ସାହସ ଥିବା ଦରକାର । ବଡ ବଡ ସଭାମାନଙ୍କରେ ଏହିଭଳି କଥା ସବୁ କହିବାକୁ ପଡିବ । ମମ୍ମା ଜ୍ଞାନର ଦେବୀ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ କେବେ ଜ୍ଞାନର ଦେବତା କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ତେବେ ସରସ୍ୱତୀଙ୍କ ନାମର ଗାୟନ ରହିଛି । ଯାହାଙ୍କର ଯେଉଁ ନାମ ତାହା ହିଁ ରଖାଯାଇଛି କାରଣ ମାତାମାନଙ୍କର ନାମକୁ ମଧ୍ୟ ବିଖ୍ୟାତ

କରିବାକୁ ହେବ । କେତେକ ଗୋପମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଦେହ-ଅଭିମାନ ରହିଛି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରମାନେ କ'ଣ ଜ୍ଞାନର ଦେବତା ନୁହେଁ! ଆରେ ନିଜେ ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଜ୍ଞାନର ଦେବତା ବୋଲି କହୁନାହାନ୍ତି । ତେବେ ମାତାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ସମ୍ମାନ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ମାତାମାନେ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜୀବନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ମାତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ କନ୍ୟାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଅଧରକୁମାରୀର ରହସ୍ୟ ତ' କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଯଦିଓ ବିବାହ କରିଛନ୍ତି ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଏହା ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା । ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଅଛି ସେହିମାନେ ହିଁ ବୁଝୁଛନ୍ତି । ବାକି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟରେ ନାହିଁ ସେମାନେ କ'ଣ ବୁଝିବେ, କାରଣ କ୍ରମାନୁସାରେ ପଦ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ କିଏ ଦାସ ଦାସୀ ହେବେ କିଏ ପୁଣି ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ହେବେ କାରଣ ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନା । ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୃଦ୍ଧି ହେଲେ ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିବେ । ତେବେ ଏହିପରି ସମ୍ମିଳନୀ ଯେଉଁଠାରେ ହେଉଛି ଏଥିପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ମୁଖ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିବା ଦରକାର । ଯାହାଙ୍କ ଭିତରେ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାନ କୁହାଯିବ । ସେମାନଙ୍କର ଏତେ ବୁଦ୍ଧି ନଥାଏ । ଦେଖିବାକୁ ଯଦିଓ ବଡ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧି ନଥାଏ, ତେଣୁ ସେମାନେ ଛୋଟ । କାହାର କାହାର ବୁଦ୍ଧି ବହୁତ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । କାରଣ ବୁଦ୍ଧି ଉପରେ ହିଁ ସବୁ କିଛି ନିର୍ଭର କରୁଛି । ତେବେ ବୁଦ୍ଧି ଥିଲେ ସାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ଚାଲିଯାଇଥା'ନ୍ତି କେତେକଙ୍କର ବୁଝାଇବାର ଶୈଳୀରେ ବହୁତ ମଧୁରତା ଥାଏ । କଥାବାର୍ତ୍ତାରେ ମଧ୍ୟ ରାଜକୀୟତା ଥାଏ । ବାବା ଜାଣିପାରନ୍ତି ଇଏ ସ୍ୱଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧିବାଲା ସନ୍ତାନ । ଚାଲିଚଳଣି ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହୋଇଥାଏ ନା । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଚଳଣି ବହୁତ ରାଜକୀୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ୱରୀୟ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ଦରକାର । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅମର୍ଯ୍ୟାଦା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ କାରଣ ନାମକୁ ବଦନାମ କରିଲାବାଲା ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଶିବବାବାଙ୍କର ନାମକୁ ବଦନାମ୍ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାର ହକ ରହିଛି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ରାତ୍ରି କ୍ଲାସ୍-

ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ଜୀବ ଆତ୍ମାମାନେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛୁ । ଏହାକୁ ହିଁ ମଙ୍ଗଳ ମିଳନ କୁହାଯାଉଛି । ଗାୟନ କରାଯାଇଥାଏ ନା— "ମଙ୍ଗଳମ୍ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ" । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ମିଳନରେ ମଙ୍ଗଳ ରହିଛି ନା । ଭଗବାନ ଆମକୁ ବିଷ୍ଣୁ କୁଳକୁ ଯିବାର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ 'ମଙ୍ଗଳମ୍ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ' କୁହାଯାଉଛି । ଯେତେବେଳେ ବାବା ଜୀବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଥା'ନ୍ତି ତେବେ ସେହି ମିଳନ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥାଏ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣୁଛ ଯେ ଏବେ ଆମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ, ଈଶ୍ୱର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାପାଇଁ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବା ପରେ ଆମକୁ ଦୈବୀ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବୁ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଖୁସିର ନିଶା ଚଢି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମମାନଙ୍କ ପରି ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ତ ଆଉ କେହି ନାହାନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ ତ କେହି ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବିଷ୍ଣୁକୁଳ ମଧ୍ୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ନମ୍ବରକୁ ଆସିଗଲା । ତାହା ହେଉଛି ଦୈବୀ କୋଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୈବୀ ଜନ୍ମ । କିନ୍ତୁ ଏହା ତୁମର ଈଶ୍ୱରୀୟ କୋଳ । ତେଣୁ ଏହି ଜନ୍ମ ତ' ଉଚ୍ଚ ହେଲା ନା । ତେବେ ଦିଲ୍ୱାଡା ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଜନ୍ମର ସ୍ମାରକୀ । ଯେପରି ଅମ୍ବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦିର ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତାହା ଏତେ ସଙ୍ଗମଯୁଗର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଉ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଦିଲ୍ୱାଡା ମନ୍ଦିର ସଙ୍ଗମଯୁଗର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଉଛି । ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଯେତିକି ଜ୍ଞାନ ଅଛି ସେତିକି ଜ୍ଞାନ ଆଉ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଭିତରେ ନାହିଁ । ଯେତିକି ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ସେତିକି ଦେବତାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ହେଲ ସଙ୍ଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ସେମାନେ ତ ସଙ୍ଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ନର୍କକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବାର ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏହିଭଳି ପିଲାମାନ (ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ) ନମସ୍ତେ କରୁଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା - ଗୁଡ୍ ନାଇଟ୍ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ବାବାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହେବାକୁ ହେଲେ ଜ୍ଞାନୀ ଏବଂ ଯୋଗୀ ହେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ଛାଡିବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ମୁରଲୀ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ସାହାସ ରଖିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଚଳଣି ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାକୁ ହେବ । ବହୁତ ମଧୁରତାର ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତି ଏବଂ ବାଣୀର ଶକ୍ତିକୁ ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ସମର୍ଥ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୁଅ ।

ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବା ପିଲାମାନେ ନିଜର ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତି ଏବଂ

ବାଣୀର ଶକ୍ତିକୁ ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ସମର୍ଥ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ଥାଆନ୍ତି । ସେମାନେ ଏଥିରେ ଢିଲା ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ଲୋଗାନ ସର୍ବଦା ମନେ ରହିଥାଏ ଯେ କମ କଥା କୁହ, ଧୀରେ କଥା କୁହ ଏବଂ ମଧୁର କଥା କୁହ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଣୀ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନେ ଆବଶ୍ୟକ କଥା ହିଁ କହିଥା'ନ୍ତି । ବ୍ୟର୍ଥ କଥା, ବିସ୍ତାରର କଥା ଶୁଣାଇ ନିଜର ଶକ୍ତିକୁ ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ସଦା ସର୍ବଦା ଏକାନ୍ତପ୍ରିୟ ରହିଥାଆନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଷ୍ଟୋମୋହା ସେହିମାନେ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ମୋର ପଣିଆର ଅଧିକାରକୁ ମଧ୍ୟ ତ୍ୟାଗ କରିଥା'ନ୍ତି ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***